

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Davida Hipšra v právní věci **žalobkyně: M. M.**, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 7. 2012, č. j. OAM-143/LE-BE02-PA03-2012, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2012, č. j. 47 Az 2/2012 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností brojí žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 7. 2012, č. j. OAM-143/LE-BE02-PA03-2012, kterým byla zamítnuta její žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná.

Stěžovatelka v kasační stížnosti navrhla, aby jí byl ustanoven zástupce z řad advokátů, což odůvodnila obecným tvrzením o nedostatku prostředků i majetku a skutečností, že je bez zaměstnání. Nejvyšší správní soud stěžovatelce zaslal výzvu ze dne 1. 2. 2013, č. j. 9 Azs 2/2013 - 11, aby své tvrzení konkretizovala prostřednictvím formuláře „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce ve věci“ tak, aby Nejvyššímu správnímu soudu byl předestřen celistvý obraz o jejích majetkových poměrech, na základě něhož by mohlo být rozhodnuto o její žádosti o ustanovení zástupce.

Na tuto výzvu stěžovatelka žádným způsobem nereagovala. Nejvyšší správní soud proto její žádost o ustanovení zástupce zamítl usnesením ze dne 21. 2. 2013, č. j. 9 Azs 2/2013 - 26, ve kterém ji současně vyzval, aby ve lhůtě pěti dnů předložila plnou moc udělenou advokátovi k tomu, aby ji zastupoval v řízení o kasační stížnosti. Stěžovatelka zde byla taktéž poučena o tom, že kasační stížnost bude odmítnuta v případě, že výzvě

nebude vyhověno. Zmíněné usnesení stěžovatelka osobně převzala dne 26. 2. 2013, avšak ani ke dni vydání tohoto usnesení o odmítnutí kasační stížnosti na výzvu ve zmíněném usnesení ze dne 21. 2. 2006 žádným způsobem nereagovala.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud usnesením návrh odmítne, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Stěžovatelka nesplnila podmínku povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, která je stanovena v § 105 odst. 2 s. ř. s. Nedostatek takového zastoupení je odstranitelný nedostatek podmínek řízení, který však ze strany stěžovatelky nebyl přes výzvu soudu odstraněn. V takovém případě nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu nic jiného, než kasační stížnost odmítnout dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterých žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. března 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu